

Í MELDRINUM

Starvið er ikki fyri veikar sálir

Tað besta var at fáa fráboðan um eld, og alt spældi væl av, sigur Annfinn Reinert, sum eftir 45 ár í tænastru er farin frá sum sløkkiliðsmaður í Havn

Randi Jacobsen

Tá ið boð eru eftir sløkkiliðnum í Havn, er bilurin hjá átaksløkkiliðara- num altíð fyrstur avstað.

Annfinn Reinert, sum í mong ár hevur verið átaksløkkiliðari, hevur ofta sitið í hesum bili.

Men tað er hann ikki longur, tí 1. oktober fór hann frá við eftirløn 68 ára gamal eftir at hava starvast hjá sløkkiliðnum í 45 ár.

Annfinn Reinert er ein maður, sum altíð hevur nógv jørn í eldi- num, og eingin vandi er fyri, at hann fer at keða seg.

Fyri hann var tað púra natúr- ligt at fara frá nú, tí kommunan hevur tann politikk, at fólk skulu fara frá, tá ið tey eru 67 ára gomul fyri at lata yngri fólk sleppa fram- at.

Síðan hann gavst, hevur hann

havt nógv um at vera. Annfinn Reinert hevur seyð í Norðadali saman við brøðrunum, har teir saman eiga húsini hjá ommuni og abbanum.

Í Havnardali hevur hann eina leigutrøð, sum nøkur kúratúr ganga á.

Um góðar tvær vikur koma vit inn í november, sum er harutið. Annfinn Reinert hevur alt sítt lív skotið harur.

Og mangan er hann úti á fjell- unum á rossabaki.

- Og so er altíð okkurt at triva í við húsini, sigur hann.

Biðin um at søkja

Tað kann næstan nevast tilvild, at Annfinn Reinert í 1967 kom inn í sløkkilið í Havn.

Hann var 22 ára gamal.

Ein dag var hann í Norðradali

og arbeiddi upp á yvirtromina á húsunum hjá ommuni og abbanum. Tá kom varaleiðarin í sløkkiliðnum á vitjan. Hann segði, at farið varð at søkja eftir fólki til sløkkilið og mælti honum til at søkja.

Annfinn Reinert so gjørdi, og nakað eftir varð hann saman við fyra øðrum settur í starv.

Brandstøðin í Varðagøtu var tá rímliga nýggj.

Útgerðin hjá sløkkiliðnum tá var einki at reypa av.

- Vit høvdu nakrar fáar pumpur, tveir gamlar bilar og ein páhangarastiga, sum var 18 metrar langur. Tað tók alt ov langa tíð at fáa hann upp, tí hann skuldi vindast av tveimum monn- um. Tíbetur var ongantíð brúk fyri stiganum, men vit nýttu hann í venjingum.

Í 1968 fekk sløkkilið sín fyrsta veruliga brandbil, ein Ford, sum tók 2000 litrar.

Annfinn Reinert minnst eina eldsløkking, tá ið hann varð brúktur, og hann virkaði væl.

- Sløkkilið taldi tá 20 menn, og nú eru teir 26, men sigast skal, at tá var tað ikki fulltíðarstarv at vera brandmaður.

Í 1971 vórðu teir fyrstu fyra settir í fast starv, og so við og við vórðu hinir fulltíðarsettir.

Fólkið stóðist

Fleiri av monnunum í sløkkilið- num hava verið har í árávís.

- Eg havi trivist væl. Annars hevði eg ikki verið á sløkkiliðnum øll hesi árin.

Men viðhvørt var tað stríggið.

- Vit vóru ofta órógvadur um náttina, arbeiddu alla náttina og

so til annað arbeiði morgunin eftir. Ikki allir toldu tað líka væl, og hetta kravdi eisini stórt for- stáils frá familjuni.

Tað var ógvuliga bundið, tí var eldur í, noyddust allir at leypa avstað. Soleiðis var tað bara, og eingin kundi vitað framman- undan, nær nakað hendi.

Seinni er skipanin broytt, soleiðis at helvtin av liðnum hevur frí í senn og skal ikki leypa avstað, um okkurt er.

Annfinn Reinert sigur, at áðr- enn fólk søkja inn á sløkkilið, skuldu tey gera sær greitt, at tað óvæntaða altíð kann henda. Kunnu tey ikki góðtaka slíkar umstøður, eiga tey ikki at søkja.

Uppliva gott og ilt

Summir søkja helst til sløkkilið, tí tey halda tað vera spennandi.